

EVREI Capitolul 7 - Partea întâi

Vreau să anunț că mâine la 2.30, la casa funerară Charleston, Indiana, vom da ultimul nostru respect sorei care a plecat. Sora Calvin a trăit așa cum trăiți voi în seara aceasta, dar a trecut dincolo de perdea, acolo unde vom merge toți într-o zi.

Toți cei care vor să participe la serviciu sunt bineveniți. Cred că va fi o mare mângâiere pentru familia Calvin să știe că Tabernacolul de aici, unde ei au venit atâta vreme, va participa la înmormântarea sorei. Cred că fratele Mc Kinney, cel care a predicat cu ani în urmă la funeraliile fratelui meu, are partea cea mai importantă la acest serviciu, eu fiind chemat doar să-l ajut.

În seara aceasta am întârziat puțin, dar adevărul este că uneori nici nu mai știu încotro să apuc. Sunt atât de multe solicitări, accidente și oameni care doresc rugăciune... Cu câteva minute în urmă, am plecat din Louisville ca să vin repede aici. Pentru aceasta am lăsat în urmă câteva solicitări destul de urgente, care vor trebui onorate în seara aceasta. Rugați-vă pentru noi în timp ce vom merge acolo.

Azi dimineață nu am mai ajuns la capitolul 7 din Cartea Evreilor, dar înainte de a intra în el aș vrea să mai fac un anunț cu privire la adunarea fratelui Graham Snelling, de la capătul străzii Brigham.

Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să mă întorc miercuri seara, iar atunci vom stabili o zi în care vom merge acolo ca o delegație, să-l vizităm pe fratele Snelling. El spune că are o adunare frumoasă și va aprecia ajutorul nostru.

Dacă vreunul dintre voi vrea să participe la adunarea fratelui Snelling, este la capătul străzii Brigham. El apreciază mult colaborarea noastră, pe care am promis-o sută la sută.

Dacă va fi cu voia Domnului, curând vom ajunge la capitolul 11 din Evrei și cred că vom avea un timp minunat.

Domnul ne-a binecuvântat în mod minunat în dimineața aceasta, turnând Duhul Său peste noi, iar în seara aceasta așteptăm să facă la fel.

În zilele în care voi lipsi, fratele Neville va fi aici să reia predica, deoarece eu nu știu niciodată ce voi face. Poate în ceasul acesta sunt aici, iar în ceasul următor voi fi chemat în California. Nu știu niciodată unde mă va trimite Domnul, de aceea îmi este foarte greu să stabilesc un itinerar și să spun că voi face asta sau cealaltă. Acesta este motivul pentru care spun întotdeauna: „Dacă va fi cu voia Domnului, voi face cutare sau cutare lucru...” De altfel, cred că și Biblia spune așa: „*Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare și cutare lucru.*” (Iacov 4.15).

Așadar, dacă nu pot onora o întâlnire, s-ar putea ca Domnul să nu vrea aceasta.

Ieri, eu, fratele Robertson și fratele Wood am fost reținuți și ne întrebam de ce. Stăteam acolo și ne uitam la o hartă. Am venit drept în jos și am condus 50 de mile spre nord. Eu călătoresc de la 40 de ani pe autostradă și mă întrebam cum am putut să greșesc drumul. Toți trei călătorim pe autostradă. Ne uitam după drumul „130” care trece prin Illinois și am făcut o mică întoarcere, neobservând că soarele era în spatele nostru în loc să fie în față. Așa se face că în loc să mergem spre sud, noi mergeam spre nord.

Curând am ajuns la o intersecție și atunci am zis: „Nu suntem pe drumul bun.” Și când ne-am uitat pe hartă, am văzut că eram la 50 de mile de drumul bun. Ne-am întors înapoi și am zis: „Poate Domnul ne-a trecut pe lângă drumul acela ca să ne ferească de un accident groaznic, pentru că știm că toate lucrurile lucrează spre binele celor ce-L iubesc pe Domnul. Asta-i tot ce trebuie să avem în gând.”

În seara aceasta vom începe o lecție nouă. Acesta este capitolul care tratează învățătura despre zeciuială. Este un subiect mare, la care am putea sta săptămâni întregi. Vom vedea cum Avraam i-a plătit zeciuială lui Melhisedec din tot ce avea. Dar înainte de a intra în subiect, să vorbim puțin cu Autorul Cărții.

Tată ceresc, tot ce știm este că suntem îndemnați spre lucrurile minunate care stau înaintea noastră, fiindcă este scris că *„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”* (1 Corinteni 2.9).

Te rugăm să deschizi ferestrele cerului de la magazia Ta și să ne dai Cuvântul potrivit, astfel încât credința noastră să crească și să ne ancoreze în Evanghelie mai mult decât am fost atunci când am intrat în locul acesta. Dă-ne aceasta, Tată.

Fie ca Duhul Tău să ia Cuvântul lui Dumnezeu și să-L ducă în fiecare inimă, după cum este nevoie, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus, Preaiubitul Tău Fiu. Amin.

Azi dimineață am lăsat ultimul verset din capitolul 6, ca să putem intra în capitolul 7.

Să-l citim acum:

***„...unde Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător,
când a fost făcut „Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.”***

Mai departe, vom citi din Evrei 7.1-3:

***„În adevăr, Melhisedec acesta, Împăratul Salemului,
preot al Dumnezeului celui Preaînalt, -
care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul
împăraților,
care l-a binecuvântat,***

***care a primit de la Avraam zeciuială din tot, - care,
după însemnarea numelui său, este întâi „Împărat al neprihănirii”, apoi și
„Împărat al Salemului”, adică „Împărat al păcii”,***

***fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici
început al zilelor, nici sfârșit al vieții, - dar care a fost asemănat cu Fiul
lui Dumnezeu, - rămâne preot în veac.”***

Ce mărturie frumoasă! Cât de mult îmi place! Pentru a scoate acest sâmbure, trebuie să ne întoarcem puțin în Vechiul Testament.

În Arizona obișnuiam să facem prospecții, iar pentru aceasta ne așezam pe o bucată de pământ. Domnul Mc Anally și cu mine, căutam un loc unde erau șanțulețe mici. El mă trimitea să mă pun jos, să șterg nisipul și să-l suflu, după care ștergeam din nou și suflam iar. Aurul este mai greu decât plumbul, așa că atunci când sufli, nisipul și celelalte metale se duc, dar

aurul rămâne pe pământ. Dacă sunt șanțuri de sus până jos, înseamnă că undeva sus este o vână de aur, din care ploaia a cărat aceste bucățele mici. Atunci începeam să căutăm și săpam aproape tot dealul în încercarea de a găsi acest aur. Făceam găuri în pământ și puneam dinamită ca să ajungem la vâna principală. Aceasta numeam noi prospecție.

Așa vom face și în seara aceasta: vom încerca să luăm Cuvântul lui Dumnezeu și să-L folosim prin puterea Duhului Sfânt, ca să îndepărtăm toată indiferența, îndoiala și toate acele nimicuri care nu au nici o bază și nici o greutate în viața noastră. Vrem să punem totul deoparte, ca să putem ajunge la vâna principală, și anume: la Hristos.

Dumnezeu să ne ajute în timp ce vom citi și vom studia Cuvântul Său.

În ultimele trei capitole am vorbit despre „auzire”, și în ce Îl privește pe acest Melhisedec, cred că Pavel dă cea mai corectă tălmăcire.

„În adevăr, Melhisedec acesta, Împăratul Salemului...”

Orice învățător al Bibliei știe că Ierusalim a fost numit și Salem, ceea ce înseamnă că Melhisedec era Împăratul Ierusalimului.

Mai departe scrie: **„...Preot al Dumnezeului Preaînalt...”** adică Mijlocitor, **„...care a întâmpinat pe Avraam...”** Aș vrea să ajung la genealogia Lui, a acestui mare Om, ca să puteți vedea cu toții cine este El, apoi vom merge mai departe.

„...care a primit de la Avraam zeciuială din tot, -

care... este întâi, „Împărat al neprihănirii”.

„Neprihănire”. Noi putem avea o neprihănire personală și o credință personală, dar este o singură neprihănire adevărată, iar aceasta vine de la Dumnezeu; și acest Om era „Împăratul neprihănirii.” Cine putea fi El?

După cum am văzut deja, El era „Împăratul neprihănirii, Împăratul Ierusalimului și Împăratul păcii.” Isus este „Prințul păcii”, iar prințul este fiul unui împărat. Înseamnă că dacă acest Om era „Împăratul păcii”, trebuie să fie Tatăl Prințului păcii. Ați înțeles?

Haideți să urmărim genealogia Lui”

„Fără tată...” Isus avea Tată, credeți aceasta? Sigur că da. **„...fără mamă...”**

Isus

a avut mamă. **„...fără spiță de neam.”** Acest Om n-a avut pe nimeni din care să se tragă. **„...neavând nici început al zilelor...”** El n-a avut început **„nici sfârșit al vieții.”** Acesta nu poate fi decât Dumnezeu. Da, numai El poate fi.

Melhisedec nu a fost Fiul lui Dumnezeu, pentru că dacă ar fi fost Fiu, ar fi avut un început, însă acest Om n-a avut început. Dacă ar fi fost Fiu, ar fi trebuit să aibă tată și mamă, dar acest Om nu a avut nici tată, nici mamă. El **„a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu” și „rămâne preot în veac.”**

Dr Scofield încearcă să explice că era o preoție numită „preoția Melhisedec”, dar dacă este vorba de o preoție, trebuia să aibă început și sfârșit. Însă Biblia spune că acest Melhisedec nu a avut nici început, nici sfârșit. Mai mult, Avraam n-a întâlnit o preoție, ci un Om căruia

I-a spus pe nume: Melhisedec. El era o Persoană, nu o denomi-națiune, nu un preot, nu un tată; era un Om numit Melhisedec, iar acest Om era Împăratul Ierusalimului. El era un Împărat fără tată; era un Preot fără tată. Acesta nu poate fi decât IaHVeH, adică Atotputernicul Dumnezeu. Nu poate fi altcineva!

Fiți atenți!

„...rămâne ...în veac.” Înseamnă că El trăiește și acum. Nu moare niciodată, ci „rămâne în veac.”

Isus a fost asemănat cu El, dar între Dumnezeu și Fiul Său Isus este o diferență.

Isus a avut un început, pe când Dumnezeu nu are început; Melhisedec nu a avut început, dar Isus a avut un început. Și Isus a fost asemănat cu Melhisedec.

„...rămâne preot în veac.”

Când a fost pe pământ, Melhisedec n-a fost altcineva, ci IaHVeH Dumnezeu manifestat într-un trup de teofanie.

Avraam L-a întâlnit odată în fața cortului, și așa cum am spus azi dimineață, L-a recunoscut. El i-a spus lui Avraam ce avea de gând să facă, deoarece nu voia să-l lase pe moștenitorul lumii în necunoștință de ceea ce avea să se întâmple.

Aș putea să mă opresc aici și să vă spun că Dumnezeu are aceeași opinie cu privire la Biserica Sa. Voi nu sunteți copii ai

întunericului, ci sunteți fiii Luminii: „*Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.*” (Matei 5.5).

Astfel, Dumnezeu a zis: „*Cum să ascund aceste lucruri de omul care va moșteni pământul?*” (parafrizare).

Cu cât mai mult Își va descoperi El tainele Bisericii
Sale care va moșteni pământul!

Daniel a zis despre timpul acesta că „*cunoștința va crește, iar cei înțelepți Îl vor recunoaște pe Dumnezeul cerului. Mulți vor fi curățați, albiți și lămurii... Nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.*” (Daniel 12.4+10). Cei răi Îl cunosc într-o formă, într-un ritual, cum am spus deja în prima noastră lecție, dar nu Îl cunosc în desăvârșire. Însă Dumnezeu poate lucra numai în desăvârșire, deoarece El este desăvârșit.

Binecuvântat să fie Numele Lui. Trebuie să fie un canal desăvârșit prin care să lucreze Dumnezeu, pentru că El nu poate lucra altfel decât prin desăvârșire.

De aceea a venit Isus să ia păcatele noastre: ca să putem fi desăvârșiți și astfel, Dumnezeu să poată lucra prin Biserica Sa. Aici este secretul pe care nu îl poate vedea lumea. Ei spun că v-ați pierdut mințile și nu știți ce vorbiți, pentru că înțelepciunea lui Dumnezeu este o nebunie pentru înțelepții lumii, dar și lucrurile lumii sunt o nebunie pentru credinciosul adevărat.

Deci tu ești o ființă diferită; trăiești într-o altă sferă. Nu mai ești din lumea aceasta, ci ai trecut din viața aceasta la o Viață nouă.

De aceea Dumnezeu nu Se descoperă lumii, psihologilor și predicatorilor educați, ci numai celor cu inima smerită. Da, El Își descoperă marile Sale lucrări numai poporului Său care este blând și smerit. Înțelegeți?

Avraam urma să moștenească pământul, deoarece toate neamurile pământului sunt binecuvântate prin Sămânța lui. Și Dumnezeu a venit jos având înfățișarea unui Om și a vorbit cu el.

Dumnezeu a fost întotdeauna pe pământ; El nu l-a părăsit niciodată. Dacă ar fi părăsit pământul, nu știu ce s-ar fi ales de el; dar Dumnezeu a fost întotdeauna aici într-o formă sau alta. Lăudat să fie Numele Lui!

În pustie, El a fost cu poporul Său în forma unei Lumini; cu Avraam a vorbit având forma unui Om; cu Moise a vorbit tot având forma unui Om. În forma unui Om, a Fiului Său, Isus Hristos, a vorbit și Bisericii, iar astăzi vorbește prin Biserica umană a Dumnezeului celui viu, prin vase de lut: „*Eu sunt viața, voi sunteți mlădițele.*” (Ioan 15.5). Dumnezeu vorbește încă și lumea vede când Îl prezentați, deoarece voi sunteți epistolele vii citite de oameni, iar viața voastră mărturisește ce sunteți.

Acum vom merge să citim despre El în cartea Genezei.

O, cât de frumoasă este povestea acesta! Cred că se află în capitolul 14. Noi toți știm că Dumnezeu l-a chemat pe Avraam afară din Caldea, din cetatea Ur și i-a spus să se separe de toți asociații lui.

Dumnezeu îi cheamă pe bărbați și pe femei la o separare.

Aceasta este problema bisericilor de astăzi: ele nu

vor să se separe de necredincioși. De aceea nu putem ajunge departe: ne lăsăm duși de curentul firii și spunem: „O, Jim este un om bun chiar dacă mai bea! Mă duc și eu cu el în sala de jocuri, dar nu joc. Mă duc cu el și la petreceri unde se spun glume murdare și alte lucruri, dar eu nu particip.”

„Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.” (2 Corinteni 6.17). Nu vă amestecați cu necredincioșii, ci despărțiți-vă de ei!

Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să se separe de neamul lui și să umble cu El. Frate, uneori aceasta înseamnă să părăsim o biserică. Acest lucru i s-a cerut și lui Pavel: el a trebuit să-și părăsească biserica.

Uneori înseamnă să-ți părăsești casa; uneori înseamnă să-ți părăsești tatăl și mama; să părăsești totul. Eu nu spun că toți trebuie să faceți aceasta, dar uneori se întâmplă așa. Înseamnă că trebuie înlăturat tot ce stă între tine și Dumnezeu și să umbli numai cu El; să te separi de lucrurile lumii și de credincioșii firești care râd de tine, și să ai cea părășie binecuvântată cu El.

De câte ori nu l-am mulțumit lui Dumnezeu pentru aceasta! Ce a spus El? „Vă voi da tați, mame, prieteni și asociați, și nu vă voi lăsa și nici nu vă voi părăsi. Chiar dacă lumea întreagă vă întoarce spatele, Eu voi fi cu voi până la sfârșit.”

O, ce privilegiu binecuvântat are omul: să-L urmeze pe Domnul Isus. Să se separe de toate asociațiile lui firești și să-L urmeze pe Domnul! Și dacă cineva nu se comportă corect și iubește lucrurile firești, chiar dacă pretinde că este creștin, este bine să-l lași și să-ți găsești un alt partener. Iar dacă nimeni nu vrea să umble cu tine, este Unul care a promis că o va face: Domnul nostru binecuvântat. El va umbla întotdeauna cu tine.

Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Separă-te!” dar fiind om, el l-a luat și pe tatăl lui și pe un nepot, și toate apăsau pe el. Dar Dumnezeu nu l-a binecuvântat până nu a făcut ceea ce a spus El.

Eu nu spun că voi nu sunteți creștini, dar vreau să înțelegeți un lucru: dacă Dumnezeu a spus să faci ceva, El nu te va binecuvânta până nu faci acel lucru. În seara aceasta eu stau la amvon cu unul dintre aceste lucruri care mă trage înapoi. Adunările mele din ultimii doi ani nu au fost așa cum ar fi trebuit să fie, și asta din cauză că nu am ascultat de Domnul... El mi-a spus să mă duc în Africa și apoi în India... Acest lucru este scris pe ultimele pagini ale acestei Cărți.

Managerul m-a sunat și mi-a zis:

„Lasă-i deocamdată deoparte pe africani, pentru că India este deja pregătită.”

Dar Duhul Sfânt mi-a spus: „Tu să te duci în Africa, după cum ți-am spus!”

A trecut un an și eu am uitat, iar managerii mi-au spus: „Vom merge în India pentru că avem deja bilete.”

Eu am pornit spre India pentru că uitasem ce a zis Domnul, dar când am ajuns la Lisabona, într-o noapte mi-a fost atât de rău încât am crezut că voi muri. Dimineața m-am trezit să merg la baie să mă spăl, dar eram atât de bolnav încât abia puteam să stau în sus. Și acea Lumină era acolo în baie și mi-a zis: „Ți-am spus să mergi întâi în Africa!”

Din momentul acela adunările mele au început să scadă

Încet, încet, și știi că nu vor avea succes până nu mă voi duce să îndrept acel lucru. Indiferent ce voi face, eu trebuie să merg mai întâi în Africa.

Acela este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu și eu trebuie să mă întorc înapoi. Dacă va fi cu voia Domnului, anul viitor mă voi târî afară din carapace.

Această Evanghelie măreață crește încet, ca un stejar, dar cred că acum este gata să-și dea ramurile. Eu cred că Dumnezeu va îngădui ca lumea să fie zguduită încă o dată prin acest mesaj măreț, spre slava Lui.

Voi trebuie să faceți ceea ce v-a spus Dumnezeu să faceți. Avraam a ieșit, dar și-a luat și rudele cu el pentru că îi iubea - aceasta era partea umană din el. După un timp, tatăl lui a murit și l-a îngropat, dar nepotul era încă cu el. Și iată că între ei au apărut neînțelegerile și certurile, iar în final Lot a ales să plece în Sodoma.

Dacă ați observat, Avraam nu s-a certat cu Lot ci i-a zis: *„Te rog, să nu fie ceartă între mine și tine, și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem frați.*

Nu-i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga.” (Geneza 13.8-9).

Aceasta este atitudinea creștină: fii gata să-i dai celuilalt oferta cea mai bună. Lasă-l întotdeauna pe el să aleagă.

De ce a făcut Avraam aceasta? El știa că Dumnezeu îi făgăduise că el va moșteni oricum totul. Amin. Și atunci de ce ne-ar păsa de un

cort sau de o colibă? Totul ne aparține. „Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!” (Matei 5.5). Totul este al nostru. Așa spune Dumnezeu.

Deci lăsați-i celuilalt cea mai bună alegere dacă o vrea: poate aceasta este tot ceea ce îi va rămâne. Dar moștenirea salvării vă aparține prin făgăduință vouă. Este a voastră.

Sara era cea mai frumoasă femeie din țară. Ea stătea acolo pe munte cu soțul ei, așa cum trebuia. Poate purta haine simple, de femeie săracă, cum se spune, în timp ce doamna Lot era îmbrăcată ca o milionară. Soțul ei era primarul orașului, era un judecător care stătea la poarta cetății, așa că ea avea tot ce-și dorea și lua parte la toate cercurile de cusut și la partidele de cărți care se țineau în Sodoma și Gomora. Dar Sarei îi plăcea mai mult să trăiască și să muncească alături de soțul ei, știind că era în voia lui Dumnezeu, decât să-și găsească plăcerea în bogățiile trecătoare ale lumii. Așa este.

Aceasta se întâmplă când ești vizitat de Dumnezeu.

În ce vă privește pe voi, care știți că ați luat-o greșit, veți fi prinși într-o zi. Poate vă gândiți că veți scăpa, dar nu veți scăpa! Poate părea că totul este acoperit, dar nu este. Dumnezeu cunoaște totul; El știe dacă ai mărturisit sincer sau nu. El știe dacă ești sincer când spui că crezi în El și ești salvat; știe dacă ești mort pentru lucrurile lumii și trăiești cu adevărat pentru Hristos.

Noi l-am văzut pe Avraam. Aș vrea să observați acest duh adevărat. O, totul este numai har! Aș vrea să citiți împreună cu mine din Geneza 14.

Primul lucru care s-a întâmplat când au ajuns acolo, a

fost că Lot a intrat în probleme. De ce? Pentru că era în afara voii lui Dumnezeu. Dacă ajungi în necaz când ești în voia lui Dumnezeu, El te va ajuta să ieși din el, dar dacă ai dat de necaz și ești în afara voii lui Dumnezeu, rămâne un singur lucru de făcut: să intri înapoi în voia Lui.

Împărații s-au adunat și s-au gândit că ar trebui să meargă și să cucerească Sodoma și Gomora, pentru că acele câmpii erau bine udate. Și le-au cucerit, iar când au mers înapoi, l-au luat pe Lot cu ei. Aș vrea să observați Duhul lui Hristos în Avraam. Să citim pentru aceasta Geneza 14.14:

„Cum a auzit Avraam că fratele său fusese luat prins de război, a înarmat trei sute optsprezece din cei mai viteji slujitori ai lui, născuți în casa lui, și a urmărit pe împărații aceia până la Dan.” Ați înțeles?

O, ce gând binecuvântat! Chiar dacă Lot era într-o stare decăzută, când a auzit că fratele lui a fost capturat de lume și dus să fie omorât, Avraam a acționat prin Duhul lui Hristos. Astfel, i-a înarmat pe cei născuți în casa lui și s-a dus după ei urmărindu-i până la Dan. Dan este ținutul cel mai îndepărtat al Palestinei, iar el i-a urmărit până la celălalt capăt.

Acesta este un tip spre Hristos, care atunci când a văzut că omenirea a căzut, l-a urmărit pe vrăjmaș până la capăt, ca să aducă înapoi rasa pierdută a lui Adam.

Fiți atenți și la versetul 15, ca să vedeți ce frumos vorbește Duhul prin el:

„Și-a împărțit oamenii în mai multe cete, s-a aruncat

asupra lor noaptea, i-a bătut și i-a urmărit până la Hoba, care este la stânga Damascului.”

Deci Avraam s-a luat după vrăjmașul care-l capturase pe fratele său, l-a urmărit prin toată țara până la Dan, l-a biruit și a adus înapoi tot ceea ce pierduse prin cădere.

O, ce tablou minunat spre Hristos care a auzit din cer că noi eram pierduți! El a venit și a urmărit vrăjmașul până în iad, a luat sufletele pierdute și ne-a adus înapoi, dându-ne înapoi tot ce am avut înainte de cădere. Noi decăzuții, am fost născuți să fim fii ai lui Dumnezeu, dar am fost pervertiți în fii ai diavolului, așa că ne-am dus după lucrurile lumii și am făcut ce este rău, vânzându-ne astfel dreptul de întâi născuți.

Dumnezeu a știut de la început cine va fi salvat și cine nu, de aceea a venit jos și a urmărit vrăjmașul prin viață și moarte, din paradis până în iad. El a luat puterile iadului și cheile de la Satana și a înviat restituind omenirii calitatea de a fi din nou fii și fiice de Dumnezeu.

Puteți vedea Duhul lui Hristos în Avraam?

Să mergem mai departe și să citim versetul 17:

„După ce s-a întors Avraam de la înfrângerea lui Chedorlaomer și a împăraților care erau împreună cu el, împăratul Sodomei i-a ieșit în întâmpinare în valea Șave, sau Valea Împăratului.”

Împăratul Sodomei a fost adus înapoi; fratele lui a fost adus înapoi; copiii au fost aduși înapoi. Și acum ajungem la tema noastră.

Să citim Geneza 14.18-19:

*„Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin:
el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt.*

*Melhisedec a binecuvântat pe Avraam, și a zis:
„Binecuvântat să fie Avraam de Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al
pământului.”*

Melhisedec, Împăratul Salemului, Îl reprezenta pe El însuși printre ceilalți împărați. Dacă observați, bătălia se terminase. Duhul lui Dumnezeu în Avraam, l-a adus pe fratele lui înapoi și i-a redat starea corectă, iar Melhisedec a adus pâine și vin, Cina.

Puteți vedea cine era Melhisedec? Era Dumnezeu, care a adus Cina după câștigarea bătăliei.

Acum haideți să deschidem la Matei 26.26, să vedem ce spune Isus despre aceasta:

*„Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și după ce a binecuvântat-o...” Ce era aceasta?
Bătălia era gata. „... a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „luați,
mâncați; acesta este trupul Meu.”*

Îl vedeți pe acest Melhisedec? Cu sute de ani în urmă, când s-a întâlnit cu Avraam după încheierea bătăliei, El i-a dat pâine și vin; iar aici, Isus le-a dat ucenicilor Săi tot pâine și vin după încheierea bătăliei.

Să citim mai departe:

„Apoi a luat un pahar, și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat zicând: „Beți toți din el;

căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.”

Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”

Noi suntem în luptă acum; suntem după fratele nostru căzut, pe care Dumnezeu l-a văzut înainte de întemeierea lumii și l-a hotărât pentru Viață veșnică, dar lucrurile lumii l-au prins în vârtejul lor. El și soția lui sunt în lume și încearcă să găsească pacea fumând, bând, etc. Dar Duhul lui Hristos este în noi așa cum a fost în Avraam și ne-a făcut să mergem după ei. Da, noi suntem îmbrăcați cu toată armătura lui Dumnezeu și avem toți îngerii Săi în jurul nostru, așa că suntem duși să-l aducem înapoi pe fratele nostru căzut.

Când se va termina lupta, ne vom întâlni din nou cu Melhisedec, care l-a binecuvântat pe Avraam și i-a dat pâine și vin, Cina. Noi, care suntem moștenitorii făgăduinței lui Avraam, moștenitori ai Împărăției împreună cu Hristos, Îl vom întâlni la capătul drumului, când lupta va fi gata, și vom primi din nou pâine și vin, Cina.

Cine este acest Melhisedec? Cel care nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor și nici sfârșit al vieții, va fi acolo să împartă Cina din nou. Ați înțeles?

Seara, când ne adunăm și luăm Cina din mâinile lucrătorilor, arătăm că credem în moartea și învierea Domnului Isus.

Noi o luăm ca recunoaștere a faptului că suntem morți față de lucrurile lumii și născuți din nou din Duhul; și umblăm împreună cu toți credincioșii în Trupul lui Hristos.

Când marea luptă va fi gata, noi toți ne vom aduna din nou cu Hristos și vom lua Cina cu El în Împărăția lui Dumnezeu. Atunci vom bea din nou din rodul viței, așa cum a spus El.

Haideți să citim mai departe din Geneza 14.18-20:

„Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin: el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt.

Melhisedec a binecuvântat pe Avraam, și a zis:

„Binecuvântat să fie Avraam de Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului.

Binecuvântat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, care a

dat pe vrăjmașii tăi în mâinile tale!” Și Avraam i-a dat zeciuială din toate.”

Vedeți, Avraam a plătit zeciuială lui Melhisedec; i-a dat zeciuială din toate.

„Împăratul Sodomei a zis lui Avraam: „Dă-mi oamenii și ține bogățiile pentru tine.” Aceasta a spus împăratul Sodomei, dar „Avraam a răspuns împăratului Sodomei: „Ridic mâna spre Domnul Dumnezeu Cel

*Preaînalt,
Ziditorul cerului și al pământului,*

*și jur că nu voi lua nimic din tot ce este al tău,
nici măcar un fir de ață, nici măcar o curea de încălțăminte, ca să nu zici:
„Am îmbogățit pe Avraam.” Nimic pentru mine!*

*Afară de ce au mâncat flăcăii, și partea oamenilor
care au mers cu mine, Aner, Eșcol și Mamre: ei pot să-și ia partea lor!”*

Aș vrea să fiți atenți la ceea ce a spus Avraam:

*„...nu voi lua nimic din tot ce este al tău, nici
măcar un fir de ață, nici măcar o curea de încălțăminte...”*

El nu s-a dus la luptă ca să facă o mulțime de bani, pentru că adevăratele bătălii nu se fac din egoism. Războaiele sunt duse pentru un scop. Astfel, când s-a dus după Lot, Avraam nu a făcut-o cu gândul că poate stoarce împărații de toate bogățiile lor, ci s-a dus pentru un scop precis: să-l salveze pe fratele lui.

Și orice predicator care este trimis sub inspirația Împăratului cerului, nu se va duce pentru bani, nici ca să facă biserici mari sau să inspire denominațiuni, ci se va duce cu un singur scop: să-l aducă înapoi pe fratele lui căzut. Pentru el nu contează dacă primește un ban ca ofertă sau nu primește nimic.

Eu spun că războaiele sunt duse pentru principii, nu pentru bani.

Bărbații și femeile care vin la biserică pentru că vor să fie populari, „fiindcă și familia Jones merge acolo”, sau schimbă biserica lor mică cu una mai mare, sunt mânați de motive egoiste și nu de principii corecte. Voi ar trebui să stați în linia întâi în timpul bătăliei!

În ce privește tabernacolul acesta, dacă lucrurile nu merg bine, iar voi bărbații și femeile de aici alergați în alte locuri sau vă aprindeți de mânie și vă certați, să știți că ceva nu este în ordine cu experiența voastră. Așa este.

Noi avem aici o rânduială bazată pe principiile Bibliei. Astfel, dacă vezi pe cineva că nu procedează corect, du-te și vorbește cu el. Dacă nu obții rezolvarea, mai ia cu tine unul, doi sau mai mulți frați, iar dacă nici atunci nu se întâmplă nimic, spune-l bisericii; biserica îi va da liber și nu va mai avea părtășie cu el.

Isus a spus: „...*orice veți lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.*” (Matei 16.19).

Motivul pentru care aveți atât de multe probleme este că nu urmați principiile Bibliei. Dacă cineva din biserică provoacă deranj sau face ceva greșit, tu nu ai voie să vorbești despre el; datoria ta este să mergi la acel om și să-i spui ce a greșit, iar dacă vezi că nu te ascultă, mai ia pe cineva cu tine. Dacă nici așa nu ascultă, spune-l bisericii și biserica să-i dea liber. Aceasta este autoritatea bisericii, fiindcă Isus a spus că „*orice veți lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.*” (Matei 16.19).

Vă voi spune ce a făcut de curând un prieten de-al meu care este predicator. El avea un băiat care mergea la biserica lui, dar într-o zi a cunoscut o fată care fuma și bea. S-a încurcat cu ea, deși era divorțată,

avea copii și soțul ei trăia.

Tatăl lui era distrus, deoarece se temea că se va căsători cu ea, așa că a venit la mine și mi-a zis:

„Frate Branham, aș vrea să mergi la băiatul meu și să stai de vorbă cu el.”

„Frate, în cazul acesta este o altă cale de rezolvare, și nu trebuie să merg eu să vorbesc cu el. Dacă băiatul nu trăiește corect și biserica l-a văzut, atunci este treaba bisericii să stea de vorbă cu el.”

Atunci fratele a procedat conform rânduielii: a luat un frate și s-a dus la fiul său, dar el le-a dat de înțelese să-și vadă fiecare de treaba lui. Atunci a luat alți doi frați (doi diaconi) și s-au dus la băiat, dar el n-a vrut să asculte nici de data aceea, așa că l-au spus bisericii.

După ce i-a fost dat păcatul pe față, tânărul nu s-a mai dus o vreme la biserică, așa că biserica i-a dat liber.

La o lună după aceea, a fost lovit de pneumonie, iar doctorul i-a zis: „Nu mai are multe șanse să trăiască!” Atunci s-a târât înapoi și și-a rezolvat problema.

Vedeți? Dumnezeu știe cum s-o facă.

Noi încercăm să facem cum credem noi că e bine: „O, ar trebui să-l dai afară din biserică pe cutare, sau ar trebui să faci asta și cealaltă!” dar ți-ai făcut tu partea de biserică în problema aceasta? Asta

este. Așa îl poți face pe cel căzut să se târască înapoi: dacă îl lași o dată pe mâna Satanei.

Ce spune Pavel despre bărbatul acela care trăia cu mama lui vitregă? Fiindcă n-a putut fi îndreptat, el le-a spus celor din Corint: „...*un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei.*” (1 Corinteni 5.5). Fiți atenți ce s-a întâmplat! În cea de-a doua epistolă, el scrie că acel om s-a îndreptat.

Desigur, Dumnezeu are multe metode de a face aceasta, dacă vom urma regulile Lui.

Dacă ceva nu este în ordine în biserică, dacă cineva din biserică, poate chiar un diacon, face ceva greșit, ceilalți diaconi să meargă la el și să-l corecteze. Dacă nu vrea să asculte, să-i spuneți păstorului, și atunci va fi pus pe liber și va fi pentru voi ca un păgân. După aceea veți vedea cum îl va cerceta Domnul ca să-și vină în fire și cum îl va aduce înapoi târâș.

Revenind la Melhisedec, la acest Împărat al Salemului și preot al Celui Preaînalt, vedem că El s-a întâlnit cu Avraam și l-a binecuvântat, iar Avraam l-a dat zeciuială din tot. Melhisedec a adus pâine și vin, Cina, după ce oamenii au fost câștigați înapoi.

Așa cum am spus deja, toate războaiele sunt duse pentru niște interese. Înseamnă că dacă aveți în biserică un mic război, trebuie să aibă un scop corect. Trebuie să luptați pentru ceea ce este corect, iar acest lucru trebuie făcut de fiecare mădular al bisericii.

Această învățătură este pentru biserică; de aceea suntem aici. Cuvântul lui Dumnezeu este pentru biserică.

Nu îngăduiți nici unui lucru să împiedice înaintarea acestei biserici, căci dacă permiteți aceasta, fiecare dintre voi este vinovat! Frate, dacă ceva nu merge bine în biserică, ești vinovat pentru că și tu ești un supraveghetor. Nu depinde numai de păstor, nu depinde numai de comitetul de diaconi, ci de fiecare mădular. Dacă îl vezi pe fratele tău că face ceva greșit, trebuie să mergi la el și să încerci să-l corectezi. Dacă nu reușești, mai ia cu tine doi sau trei frați, iar dacă nici așa nu ascultă, spune-l bisericii. Atunci va fi liber de Împărăția lui Dumnezeu, iar Dumnezeu îi va îngădui diavolului să-i nimicească trupul. Ce va urma? Se va întoarce înapoi târâș. Așa este. Dacă este un copil al lui Dumnezeu, se va întoarce, iar dacă nu, va merge mai departe și diavolul îl va trimite în locul lui veșnic.

Și Lot s-a dus și a alunecat chiar dacă era un evreu. Era în har, dar a alunecat. Însă a fost salvat. Să nu vă gândiți niciodată că nu a fost salvat! El a fost într-adevăr în locul greșit, dar dacă veți citi în Biblie, veți vedea că păcatele din Sodoma chinuiau sufletul lui neprihănit.

El a greșit și Biblia spune că a adus multă rușine: soția lui s-a transformat într-un stâlp de sare și a avut copii cu propriile fiice. Vedeți ce rușine a adus din cauză că a căzut din har și nu s-a redresat? Iar Dumnezeu a trebuit să-l ia de pe pământ.

El era un frate căzut, iar Avraam a făcut tot ce a putut ca să-l aducă înapoi. Duhul care era în Avraam este Duhul lui Hristos care este astăzi în biserică.

Indiferent ce a făcut fratele, să faci tot ce poți să-l aduci înapoi în părtășie cu Hristos. Orice a făcut, încearcă din răspuțeri să-l aduci înapoi.

Revenind la Melhisedec, vă rog să observați că acest mare Prinț al Salemului era posesorul cerurilor și al pământului.

El nu era Fiul lui Dumnezeu, ci era Dumnezeuul Fiului;
era Tatăl Fiului lui Dumnezeu.

Trupul în care era El nu a venit printr-o femeie, ci a
fost creat. El și l-a creat ca să Se poată descoperi prin El, deoarece Biblia
spune că nimeni nu Îl poate vedea pe Dumnezeu pentru că El este Duh.

Ochii muritorului nu Îl pot vedea decât dacă Se arată
în forma unui Stâlp de Foc sau în forma unei făpturi și i se arată în vedenie.

Dumnezeu

trebuia să Se descopere într-un fel. Astfel, El S-a descoperit lui Avraam în
forma unui Om; El S-a descoperit lui Moise în forma unui Om; El S-a descoperit
lui Israel în forma unui Stâlp de Foc; El S-a descoperit lui Ioan Botezătorul
în forma unui porumbel.

Vedeți, El S-a descoperit în aceste chipuri. Când S-a
descoperit în forma unui Om, ca Împăratul Salemului, al Ierusalimului, dar nu
al celui pământesc, ci al Ierusalimului ceresc, El a făcut-o în forma care a
fost făcută după chipul Fiului lui Dumnezeu. Dar Fiul lui Dumnezeu trebuia să
vină printr-o femeie, trebuia să fie creat în pântecul ei și să se nască,
deoarece pe acolo a venit și moartea.

El nu putea veni prin creație, așa cum a făcut
Dumnezeu la început. Când Dumnezeu l-a făcut pe om la început, femeia nu a avut
nici un aport. El a spus doar: „Să fie...” și omul a ieșit din țărână.
Dumnezeu l-a chemat din țărână fără ca femeia să aibă vreun amestec. Ea a fost
luată abia după aceea din Adam. Este adevărat? Apoi, după cădere, femeia i-a
adus pe oameni prin sex.

Deci El n-a putut să vină în acea teofanie; nu a putut

veni ca Melhisedec, ci trebuia să vină ca Om, trebuia să vină prin femeie.

„Sămânța

ta va zdrobi capul șarpelui, iar el îți va zdrobi călcâiul.” Ați înțeles?

Dumnezeu trebuia să vină printr-o femeie, și așa a venit când a locuit în trupul Fiului Său Isus Hristos. „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine...” (2 Corinteni 5.19). În felul acesta, El Și-a dat propriul Sânge, Și-a dat propria Viață, ca prin canalul morții să te poată salva pentru Viața veșnică.

Deci Dumnezeu a venit și S-a făcut după asemănarea Fiului Său: era un Om ca și Fiul lui Dumnezeu, deoarece acest Om este veșnic.

Fiul lui Dumnezeu a avut un început și a avut un sfârșit. El S-a născut și a murit; a avut tată și mamă, dar Melhisedec nu a avut nici tată, nici mamă, nici început și nici sfârșit. El a fost făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu, dar Fiul lui Dumnezeu a venit în lume ca un Om, S-a născut din femeie, a murit și a înviat pentru neprihănirea noastră, iar acum trăiește veșnic. Și cât timp trăiește acel trup, trăim și noi. Mai mult, dacă El a fost ridicat din țărână, vom fi ridicați și noi și vom fi ca El. Aceasta este mărturia Evangheliei, binecuvântat să fie Numele Domnului.

Noi nu vom fi îngeri, nici ființe supranaturale sau o grămadă de pene adunate împreună, ci vom fi bărbați și femei făcuți după asemănarea Lui.

Da, domnilor.

După cum am mai spus, într-o zi în timp ce îmi pieptănam cele 5-6 fire de păr pe care le mai am, soția mi-a zis:

„Billy, tu cheleşti.”

„Dragă, să ştii că nu am pierdut nici un fir.”

„Da? Şi unde sunt?”

„Spune-mi, unde erau înainte să le am? Ele mă aşteaptă acolo.” Aşa este.

Eu am fost boxer. Eram mare şi puternic, şi simţeam că pot duce toată biserica în spate, dar când mă trezesc acum dimineaţa, îmi dau seama că am trecut de patruzeci şi ceva de ani.

Vedeţi, eu nu mai sunt ce am fost; îmbătrânesc pe zi ce trece. Când îmi privesc mâinile, mă gândesc: „Uite cum îmbătrânesc!” Mă uit la umeri... Văd că am luat mult în greutate. Înainte aveam 28 la mijloc, acum am 30.

Vedeţi, îmbătrânesc, mă îngraş şi scad în înălţime. Oare de ce, doar mănânc la fel ca întotdeauna. Ba mai mult, trăiesc mai curat şi mai bine ca înainte.

Atunci ce se întâmplă? Dumnezeu a pregătit pentru mine un punct de întâlnire şi trebuie să ajung acolo; dar am nădejdea că într-o zi mă va învia, iar atunci voi fi pentru totdeauna aşa cum am fost la 20 de ani. Amin. Nu aţi da casa aceasta de ciumă pentru măreţul lucru de acolo?

Binecuvântat să fie Numele Domnului! Ceva din interiorul meu l-a întâlnit pe acel Melhisedec, iar El mi-a urat pace şi mi-a

dat Viață veșnică. Și această Viață nu înseamnă altceva decât un cort prin care să fie propovăduită Evanghelia.

Vă spun aceasta cu toată sinceritatea și cu aceste două Biblii deschise în fața mea: Dacă Dumnezeu a terminat propovăduirea Evangheliei prin mine și nu mai pot face nimic pentru El, iar copiii mei sunt destul de mari ca să-și poarte singuri de grijă și El vrea să mă ia chiar acum, voi zice: „Amin!” Da, domnilor.

Ce importanță are dacă am 80 de ani sau 20? Eu sunt aici pentru un singur scop: să-L slujesc pe Domnul. Asta-i tot. Noi știm că viața aceasta este ca un abur: acum este și imediat nu mai este. Dar Dumnezeu a făgăduit că dacă avem Viața veșnică, ne va învia și vom lua Cina cu El, iar Domnul ne va spune: *„Intrați în bucuria Domnului, care a fost pregătită pentru voi încă de la întemeierea lumii.”*

Atunci ce importanță mai are dacă avem ceva aici sau nu? Ce mai contează dacă ești tânăr sau bătrân? Cel mai important lucru este să fii pregătit să te întâlnești cu El. Îl iubești pe El? Vrei să-L slujești? Ai renunțat la lucrurile lumii? Te-ai întâlnit cu Melhisedec de când s-a terminat lupta?

Domnul să fie binecuvântat.

Aveam cam 21 de ani și odată am avut o luptă cu asta și cealaltă și nu puteam să-mi dau seama ce aș vrea să fiu: luptător, vânător sau ce? Dar L-am întâlnit pe Melhisedec și El mi-a dat Cina și de atunci totul a fost stabilit pentru totdeauna. Aleluia! M-am pus de partea Lui și m-am bucurat pe cale, de aceea când voi ajunge la capătul drumului și moartea mă va privi în ochi, eu nu mă voi înspăimânta. Dimpotrivă, voi păși în fața ei știind că Cel care a făcut făgăduința că atunci când El mă va chema afară dintre cei morți, eu voi ieși afară fiindcă Îl cunosc în puterea învierii Lui.

Ce importanță are dacă sunt bătrân sau tânăr, dacă sunt mic sau mare, dacă sunt sătul sau flămând, dacă am un loc unde să-mi pun capul sau nu?

„Vulpile au vizuini și păsările au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul”, (Matei 8.20), deși El era Împăratul slavei.

În seara aceasta, noi suntem împărați și preoți. Ce importanță are dacă avem ceva sau nu avem nimic? Cât timp îl avem pe Dumnezeu, suntem mai mult decât biruitori. Noi stăm în prezența lui Dumnezeu, în părtășia Duhului Sfânt și luăm Cina spirituală din mâna Celui ce a mărturisit: *„Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.”* (Apocalipsa 1.18). Da, noi stăm în locurile cerești în Hristos Isus, binecuvântat să fie sfântul Său Nume!

Ce importanță are restul?

„Un cort sau o colibă, ce-mi pasă?

Eu am un palat ridicat dincolo

Din rubine și diamante, din aur și argint

Cuferele Lui sunt pline,

El are bogății de nedescris.”

În ziua când îmi voi termina lupta, eu mă voi întâlni cu El. De fapt, din ziua când L-am cunoscut eu n-am mai purtat nici o luptă, fiindcă a luptat El pentru mine. Eu mă odihnesc doar pe făgăduințele Lui și știu că Îl cunosc în puterea învierii Lui. Asta-i tot ce contează. Ce importanță are restul?

Sunt atât de bucuros pentru că Îl voi întâlni! Sunt atât de bucuros pentru că același Melhisedec care s-a întâlnit cu Avraam, îmi va da într-o zi și mie Cina. Dumnezeuul cerului, marele Eu sunt, nu Eu am fost, ci Eu sunt (prezent).

„...Și l-a binecuvântat.”

Să mergem acum mai departe și să citim versetul 4:

„Vedeți bine dar cât de mare a fost el, dacă până și patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război!” (Evrei 7.4).

El este peste Fiul lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu avea tată și mamă, dar Melhisedec nu avea. Fiul lui Dumnezeu a avut început și sfârșit, dar El nu a avut. Cine era acesta? Era Tatăl Fiului. Acesta a fost!

„Vedeți bine dar cât de mare a fost el, dacă până și patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război!”

Aceia dintre fiii lui Levi, care împlinesc slujba de preoți, după Lege, au porunca să ia zeciuială de la norod, adică de la frații lor, cu toate că și ei coboară din Avraam.

Iar el, care nu se cobora din familia lor, a luat zeciuială de la Avraam, și a binecuvântat pe cel ce avea făgăduințele.” (v. 4-6).

Avraam avea făgăduința, iar acest Om l-a binecuvântat. Cine era acesta? Fiii lui Levi primeau zeciuială de la frații lor, pentru că erau preoți și Domnul le poruncise să ia a zecea parte din tot ce aveau ei.

Mai mult, chiar și cel mai mare om de pe pământ, Avraam, a plătit zeciuială când s-a întâlnit cu acest Om, pentru că El trebuia să fie cel mai mare.

Fiți atenți!

Dar fără îndoială că cel mai mic era binecuvântat de cel mai mare.

Și apoi aici, cei care iau zeciuială, sunt niște oameni muritori; pe când acolo, o ia cineva despre care se mărturisește că este viu.” (v. 7-8).

Dar de ce trebuia să ia zeciuială, El, care nu s-a născut niciodată și nu va muri niciodată; care nu are nici tată, nici mamă și nici spiță de neam, și deține cerurile și pământul? De ce i-a cerut lui Avraam să plătească zeciuială? Vedeți ce lucru strict este să dai zeciuiala?

Zeciuiala este un lucru corect, și fiecare creștin este dator s-o dea, pentru că nu s-a schimbat nimic de atunci.

Ascultați în continuare!

„Mai mult, însuși Levi, care ia zeciuială, a plătit zeciuiala, ca să zicem așa, prin Avraam;

căci era încă în coapsele strămoșului său, când a întâmpinat Melhisedec pe Avraam.” (v. 9-10).

Cum? Avraam era străbunicul lui Levi, și Biblia spune că Levi a plătit zeciuială când era în coapsele lui. El a plătit zeciuială lui Melhisedec, cu patru generații înainte de a se naște, binecuvântat să fie Numele Domnului.

Ce spuneți de aceasta cei care nu credeți în alegerea dinainte? Iată că Levi a plătit zeciuială lui Melhisedec cu patru generații înainte să iasă din coapsele lui Avraam. Aș vrea să avem timp să privim aceasta prin toată Scriptura.

Dacă ne uităm în Ieremia 1.5, vedem că Dumnezeu îi spune prorocului Său: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”*

Atunci ce mai poți spune că ai făcut tu? Ce pot spune că am făcut eu? Este Dumnezeu care are milă. Dumnezeu ne-a cunoscut înainte de întemeierea lumii.

Desigur, El vrea ca nici unul să nu piară, dar dacă este Dumnezeu, știe cine va fi salvat și cine nu. Dacă nu ar fi știut înainte de întemeierea

lumii cine va fi răpit, El nu ar fi Dumnezeu. El a cunoscut încă înainte de facerea lumii fiecare muscă, fiecare pasăre și fiecare vietate care va fi pe pământ. Da, El a cunoscut toate lucrurile; Biblia spune că El ne-a cunoscut și ne-a hotărât mai dinainte.

Haideți să fixăm bine acest lucru. Pentru aceasta, ne vom întoarce la Efeseni capitolul 1, de unde voi citi ca să puteți înțelege cu adevărat că nu vă spun de la mine aceste lucruri, ci Dumnezeu este Cel care vi le spune.

Fiți atenți!

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus:

Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești în Hristos.

În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce în dragostea Lui,

ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,

spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în

Preaiubitul Lui.”

Cine a făcut aceasta? Dumnezeu. El a știut de la început cine va fi salvat și cine nu va fi salvat. Desigur, El vrea ca nici unul să nu piară, dar nu L-a trimis pe Isus aici doar ca să vadă compasiunea voastră: „O, bietul Isus, îmi pare așa de rău pentru ce I s-a întâmplat; ar fi bine să fiu salvat și s-o dovedesc.” Nu, domnilor!

Dumnezeu a știut de la început cine va fi salvat și cine nu. Dar aceea, știind că unii vor fi salvați, L-a trimis pe Isus să aducă împăcarea pentru aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte. *„...și aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* (Romani 8.30). Vedeți cum scrie? La timpul trecut.

Înseamnă că nu voi vă țineți, ci harul lui Dumnezeu este acela care vă ține. Voi nu ați făcut nimic să meritați salvarea; harul Lui v-a chemat. Cunoștința mai dinaintea a lui Dumnezeu a știut ce veți face. Încă înainte de întemeierea lumii, El a știut că în seara aceasta veți fi în această biserică. El este infinit. Dacă nu ar fi infinit, El n-ar fi Dumnezeu. Dacă nu ar cunoaște toate lucrurile, El nu ar fi Dumnezeu; iar dacă este Dumnezeu cel Atotputernic, înseamnă că poate face toate lucrurile. Dacă nu ar fi așa, nu este Atotputernic.

Deci poți spune cumva că poți face ceva? Tu nu poți face nimic. Ești aici prin dragostea și harul lui Dumnezeu, care te-a chemat. Da, El te-a chemat prin harul Său, iar tu ai auzit, ai luat aminte și ai acceptat.

Poate zici: „Păi aceasta arată că faci ce vrei.”

Desigur, doar ești liber. Eu fac întotdeauna ceea ce vreau, dar dacă ești creștin nu vei dori să faci ceva rău.

Aici este o femeie, soția mea, pe care o iubesc cu toată ființa mea. Dacă aș ști că pot merge cu o altă femeie și Meda nu mi-ar zice nimic, credeți că aș face-o? Dacă o iubesc cu adevărat, nu o fac. Așa este.

Dacă aș spune: „O, păi nu pot face aceasta fiindcă va divorța de mine! Poate îmi pierd amvonul, căci sunt predicator și am și trei copii!” aș fi greșit. Dacă gândești așa, ești încă legat de Lege. Dar eu nu am luat-o de soție pentru că așa este legal, nici nu-i sunt credincios pentru că așa îmi cere legea, ci fiindcă o iubesc. Vedeți? Eu fac aceasta din dragoste, pentru că o iubesc; iar dacă îți iubești soția, și tu vei face la fel.

Și dacă îți iubești soția atât de mult prin dragostea fileo, cum ar trebui să fie dragostea agapao pentru Hristos, care este de un milion de ori mai puternică?

Dacă în seara aceasta aș ști că pot merge să mă îmbăt și să fiu imoral, pentru că Isus mă iartă, nu aș face-o! De ce aceasta? Mă gândesc mai mult la El, fiindcă Îl iubesc. Desigur.

Acesta este motivul pentru care nu mi-aș vinde experiența nici unei denominațiuni și nici unei biserici. Nu aș primi nimic din ce mi-ar oferi în schimbul acestei experiențe, fiindcă ea n-a venit printr-un om, ci prin Duhul lui Dumnezeu. Nu mi-aș vinde dreptul meu de întâi-născut nici pentru rockul lui Elvis Presley, nici pentru flota lui de Cadillac-uri și nici pentru milioanele lui de dolari. Nu, domnilor.

Eu Îl iubesc pe Domnul și cât timp Îl iubesc voi sta

credincios lângă El. El m-a ales, m-a chemat și a pus în mine Ceva, așa că Îl iubesc din toată inima mea.

Vă amintiți de domnul Isler? A fost senator în Indiana. El obișnuia să vină aici și să cânte la chitară. Când mi-a murit soția și fetița, și mă îndreptam cu ele spre cimitir, cu umerii lăsați în jos, cu capul plecat și plângând, el a coborât din camioneta lui, a venit la mine, m-a îmbrățișat și mi-a zis:

„Billy, am auzit că de multe ori ai predicat până aproape ai leșinat la amvon, și L-ai predicat pe Hristos pe la colțurile străzilor. Acum el ți-a luat soția și copilășul: amândouă au murit în brațele tale, și tu Îl mai chemi să te ajute? Ți-a întors spatele și te-a lăsat singur. Ce crezi acum despre El”

„Îl iubesc cu toată ființa mea, iar dacă mă va trimite în iad, am să-L iubesc la fel de mult”, am răspuns eu.

El este drept. Nu spun aceasta doar așa, ci pentru că a dovedit-o timp de 26 de ani. Așa este. Tu nu Îl iubești pentru că așa trebuie, și nu spui: „Nu fac aceasta pentru că nu am voie!”, ci Îl iubești atât de mult încât nu poți face acele lucruri greșite. Tu nu L-ai ales niciodată pe El, ci El te-a ales pe tine.

Poate zici: „Eu L-am căutat pe Domnul!” dar nici un om nu Îl caută pe Dumnezeu, ci Dumnezeu este Cel care îl caută pe om. Poate cauți trecere înaintea Lui, dar Dumnezeu trebuie să schimbe natura ta înainte ca să-L cauți pe El, deoarece tu ești păcătos, ești un porc. Așa este.

Unii oameni merg la biserică și spun că sunt creștini pentru că aparțin la o biserică, dar când merg afară fac tot ce face lumea.

Apoi se întorc și spun: „Da, eu merg la biserică. Aparțin de biserică!” dar este cale lungă până la a aparține de Dumnezeu. Desigur.

Oamenii fac toate acele lucruri rele, dar sunt membrii buni. Adevărul este că tu poți fi un bun membru al bisericii și să faci acele lucruri; dar nu poți fi creștin și să faci acele lucruri.

Așa cum am spus și azi dimineață, dacă a existat vreodată un fățarnic acela este cioara. Așa este. Ea și porumbelul au stat în aceeași arcă, dar când a fost lăsată liberă, cioara a fost foarte mulțumită că a putut pleca din acea biserică și a mâncat pe săturate din acele hoituri de cal și de vacă.

Însă când Noe a eliberat porumbelul, acesta nu a găsit nici un loc de odihnă pentru picioarele lui. Putea să stea și el pe acele hoituri, ca cioara, dar erau două naturi diferite. El a fost de la început un porumbel, așa cum cioara a fost de la început o cioară.

Dacă observați, cioara poate sta o jumătate de zi pe acele mortăciuni, dar porumbelul va sta numai în ogorul de grâu și va mânca din acele boabe. Cioara poate zbura în lanul de grâu și să mănânce împreună cu porumbelul o jumătate de zi; ea poate mânca ce mănâncă porumbelul, dar porumbelul nu poate mânca ce mănâncă cioara. Așa este.

Deci un fățarnic bătrân poate veni la biserică, să se bucure, să strige și să-L laude pe Domnul, iar după aceea să meargă și să se bucure și de lucrurile lumii. Dar un creștin născut din nou nu poate face așa ceva, deoarece dragostea lui Dumnezeu îl constrânge să nu meargă în asemenea locuri. Nu, el nu poate face aceasta.

Deci, dacă ești numai un creștin care merge la

biserică și încerci să nu mai faci asta sau cealaltă, dar în inima ta sunt aceleași dorințe vechi, ai nevoie de o cufundare. Acesta este adevărul.

Voi femeilor, vă puteți îmbrăca cu acei pantaloni scurți și să ieșiți așa afară, iar apoi să vă numiți credincioase. Tu ești o credincioasă, dar ești un exemplu foarte slab. Dacă L-ai avea pe Hristos în inima ta, nu te-ai mai gândi la asemenea lucruri. Indiferent ce fac restul femeilor și restul fetelor, tu te vei purta diferit pentru că Îl iubești pe Hristos mai mult.

Eu am discutat odată cu o femeie și ea mi-a zis:

„Reverend Branham, eu umblu aproape goală prin casă.”

Când am auzit-o ce spune, mi-am zis: „Să-ți fie rușine!” Nu are importanță unde ești, îmbracă-te și poartă-te ca o femeie, sau cum se spune: „ca o doamnă!”

Biblia spune că *„dacă iubiți lumea și lucrurile din ea, dragostea Tatălui nu este în voi.”* (1 Ioan 2.15). Dacă Îl iubești pe Domnul din toată inima ta, din tot sufletul tău și cu tot cugetul, vei sta departe de toate acele lucruri murdare. Așa este.

Vouă, diaconilor și celorlalți bărbați, care mergeți pe stradă, vă întindeți gâtul și vă uitați după toate femeile, să vă fie rușine! Și vă mai numiți fii de Dumnezeu! Știu că sunt dur, dar mai bine să fiu muștrat aici decât să ard de-a pururi dincolo. Dacă trece pe stradă o femeie pe jumătate goală, sigur că o vezi, dar poți să-ți întorci capul. Biblia spune că *„cine privește o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.”* (Matei 5.28).

Dă-mi voie să-ți spun ceva, soră dragă. Tu va trebui să dai socoteală. Poți fi curată ca un crin și să nu fi comis niciodată un astfel de păcat, dar dacă te îmbraci așa, va trebui să dai socoteală în ziua judecății, fiindcă ai curvit cu fiecare bărbat care te-a privit și te-a dorit. Așa spune Biblia. Cine este de vină dacă umbli așa pe stradă, bărbatul? Nu, tu ești vinovată.

Femeia are locul ei, un loc sacru și minunat. Ea trebuie să se păstreze curată și să se țină de slujba ei de mamă și femeie. Când s-a rupt feminitatea, s-a rupt coloana vertebrală a fiecărei națiuni. Acesta-i motivul pentru care națiunea noastră este ruinată: din pricina imoralității femeilor noastre.

Acesta este adevărul. Este putregaiul din mijlocul nostru, este ceea ce ne distruge.

Lucrul de care aveți nevoie voi este să-L întâlniți pe acest Melhisedec, să-L lăsați să vă binecuvânteze și să vă dea pâine și vin, Viața veșnică, fiindcă atunci veți vedea altfel lucrurile. Atunci nu veți mai dori ca băieții să fluiere după voi ca niște coioți sau ca niște lupi, ci veți fi diferite.

Vreți să spuneți că vă îmbrăcați în felul acesta fără nici un scop? Poate zici: „Păi este atât de cald....” Acestea sunt povești. Nu-ți este mai puțin cald dacă te îmbraci așa. Este vorba de pofta care a venit peste tine, soră. Tu nu îți dai seama, dar ea te poartă. Eu nu vreau să te rănesc prin aceste cuvinte, ci doresc să te avertizez.

Multe femei curate și cumsecade umblă pe stradă cu acele haine, fără să știe că sunt greșite, fiindcă un predicator decăzut se teme să le spună adevărul de frică că soțul ei nu va mai plăti zeciuiala. Dacă s-ar fi întâlnit o singură dată cu Melhisedec, el nu s-ar mai gândi la acele lucruri, ci ar propovădui

Evanghelia așa cum este. Și chiar dacă ar fi fost „scărmănat” din pricină că spune Adevărul, ar fi continuat să-L spună. Exact așa.

Dar voi faceți aceste lucruri din pricina duhului de poftă care este peste voi. Voi, bărbații care le permiteți soțiilor voastre să facă acele lucruri, nu prea sunteți bărbați. Așa este. Aici nu este loc pentru scuze, fiindcă este adevărul. Orice bărbat care își lasă soția să umble și să poarte așa pe stradă, ar trebui să poarte hainele ei. Așa este.

Eu nu spun că soția mea nu va face aceasta, dar ar trebui să fiu schimbat și pervertit față de cum sunt acum, ca să mai trăiesc cu ea în timp ce face acele lucruri. Poate că și fetele mele vor face acele lucruri când vor ajunge femei, eu nu spun că nu o vor face. Nădejdea mea este că nu o vor face, dar depinde de îndurarea lui Dumnezeu. Dacă o vor face, ele vor trece peste rugăciunile unui tată neprihănit; vor trece peste viața cuiva care a încercat să trăiască corect. Așa este, pentru că dorința mea este să trăiesc corect, să învăț corect și să le cresc corect. Dar dacă nu mă vor asculta și vor face acele lucruri, ele își vor urma calea către iad, trecând peste predicile mele, peste avertismentele mele și peste Hristos. Așa este.

Dacă vă veți întâlni însă vreodată față în față cu Hristos, și El vă va binecuvânta și va pune în inima voastră acel sărut de aprobare, nici chiar toți diavolii din iad nu vă vor putea face să puneți din nou acele lucruri pe voi. Așa este. Voi ați fost schimbați de la moarte la Viață și atracția voastră va fi pentru lucrurile de sus și nu pentru cele de pe pământ. Amin. Acesta este Adevărul.

Să mergem puțin mai departe, apoi vom încheia.

„Aceia dintre fiii lui Levi, care împlinesc slujba de preoți, după Lege, au porunca să ia zeciuială de la norod, adică de la

**frații
lor, cu toate că și ei coboară din Avraam.**

**Iar el, care nu se cobora din familia lor, a luat
zeciuială de la Avraam, și a binecuvântat pe cel ce avea făgăduințele.**

**Dar fără îndoială că cel mai mic era binecuvântat de
cel mai mare.**

**Și apoi aici, cei care iau zeciuială, sunt niște
oameni muritori; pe când acolo, o ia cineva despre care se mărturisește
că este
viu.**

**Mai mult, însuși Levi, care ia zeciuială, a plătit
zeciuiala, ca să zicem așa, prin Avraam;**

**căci era încă în coapsele strămoșului său, când a
întâmpinat Melhisedec pe Avraam.” (Evrei 7.5-10).**

Atitudinea ta față de Hristos va avea influență asupra
copiilor tăi. Viața pe care o duci în familie, va avea influență asupra a ceea
ce vor fi ei, fiindcă Biblia spune că El va pedepsi nelegiuirea părinților în
copii până la al treilea și al patrulea neam (Exod 20.5).

Înainte de a încheia, vom citi și Evrei 7.11:

**„Dacă, dar, desăvârșirea ar fi fost cu putință prin
preoția Leviților, - căci sub preoția aceasta a primit poporul Legea, - ce**

***nevoie mai era să se ridice un alt preot „după rânduiala lui Melhisedec”,
și nu
după rânduiala lui Aaron?”***

Legea? „Păi noi trebuie să facem asta.” „Dacă nu faci cutare lucru nu ești creștin,” „Dacă nu ții Sabatul... dacă mănânci...” Acestea sunt idei ale Legii: „Tu trebuie să mergi la biserică, fiindcă dacă nu faci aceasta vei fi pedepsit.” Acest lucru nu are sens. Tu ești salvat prin harul lui Dumnezeu, prin cunoștința și alegerea Lui mai dinainte.

Dumnezeu l-a chemat pe Avraam prin hotărârea Sa mai dinainte, fiindcă l-a cunoscut mai dinainte. Biblia spune că El l-a urât pe Esau și l-a iubit pe Iacov, atunci când cei doi nici nu se născuseră încă. Așa este. Este cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, care știe toate lucrurile.

Tu spui: „Atunci ce rost mai are propovăduirea Evangheliei?” Am să vă răspund. De fapt Isus a răspuns: „*Împărăția cerurilor se aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești, broaște țestoase, păienjeni, șerpi, șopârle și broaște.*

După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, șed jos, aleg în vase ce este bun, și aruncă afară ce este rău.” (Matei 13.47-48).

Astfel, eu arunc năvodul predicând Evanghelia, apoi îl trag și spun: „Oricine vrea, să vină!” Și oamenii vin sus la altar, se roagă și plâng. Eu nu știu care ce sunt și nici nu este treaba mea, fiindcă nu am fost trimis să judec.

Între ei sunt broaște, șopârle, șerpi, dar sunt și pești. Nu este treaba mea să judec, ci spun: „Tată, iată ce am tras afară.” Dar broasca a fost broască de la început. Păianjenul va sta și va privi o vreme în

jur cu ochii căscați, apoi va spune: „Știi ce? Am văzut destul.” Și pleacă, plop, plop, plop!

Doamna șarpe va ridica gâtul și va spune: „Știi ceva? Dacă va continua să predice împotriva pantalonilor scurți și a altor lucruri, voi pleca dintre acești holly-rollers.” Sigur că o vei face pentru că ai fost de la început un șarpe. Acesta este adevărul.

Acolo va sta și domnul Broască, cu trabucul în gură, ca un horn de locomotivă, va privi în jur și va spune: „De ce să mă acuze că fumez? Voi ieși imediat de aici.” Ei bine broască bătrână, tu ai fost de la început o broască. Exact așa este.

Natura ta dovedește ce ești. Viața ta reflectă ce ești. Pentru mine nu este greu să văd aceasta, și nici pentru voi.

Dacă merg la ferma lui Roy Sataughter și văd porcii mâncând gunoi, nu aș putea spune nimic despre ei pentru că sunt porci. Dar dacă aș vedea un miel pe acea grămadă de gunoi, sigur m-aș mira. Însă nu vă îngrijorați! Nu îl veți vedea niciodată pe un miel acolo, pentru că el nu poate suporta gunoiul. Așa este.

Un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu va urî lucrurile lumii. Așa este. *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.”* (1 Ioan 2.15).

Dacă aș umbla cu alte femei, apoi aș veni și i-aș spune soției că o iubesc, ea știe că sunt un mincinos, deoarece faptele mele ar striga mai tare decât cuvintele mele. Prin ceea ce fac, aș dovedi că nu i-am fost credincios.

Dacă ea mi-ar spune că mă iubește, dar de fiecare dată când sunt plecat, umblă cu altcineva, prin aceasta dovedește că nu mă iubește. Așa este. Faptele ei dovedesc aceasta. Indiferent cât de mult va încerca să-mi spună: „Bill, te iubesc și nu există nimeni altcineva în lume, pentru mine, decât tu”, eu aș ști că minte.

Tot așa, când spui: „Doamne, Te iubesc”, deși faci lucrurile pe care le face lumea, Dumnezeu știe că încă de la început ești un mincinos. Ce rost are să accepți o jumătate de cale de experiență, sau altceva, când cerurile sunt pline de ceea ce este adevărat? De ce vrei să fii creștin pe jumătate sau un așa-zis creștin, când poți fi un copil adevărat al lui Dumnezeu, născut din nou, cu clopotele bucuriei sunând în inima ta, plin de laudă la adresa lui Dumnezeu și ducând o viață de biruință prin Isus Hristos.

Dar fără să încerci s-o faci de la tine, fiindcă dacă îți impui să faci aceasta, vei da greș chiar de la început. Ia-L pe El pe Cuvânt, odihnește-te pe ceea ce a spus, crede-L și iubește-L, și atunci El va face ca totul să lucreze corect pentru tine. Aceasta-i ideea.

Domnul să vă binecuvânteze. Eu nu vreau să vă mustru, fraților, dar sunteți micuții mei; și orice tată care își iubește copilașii, îi va corecta, pentru că altfel nu este un tată bun. Este adevărat? Desigur. Un tată are o singură regulă, iar aceea este regula casei.

Și Dumnezeu are o singură regulă, iar aceea este Cuvântul Său. Și dacă noi credem Cuvântul Lui, vom trăi prin El. Mai mult, este datoria noastră să-L împlinim, dacă ne-am întâlnit cu Dumnezeu...

Dacă spui: „Eu merg la biserică și trebuie să fac aceasta!” ești un nenorocit. Nu face aceasta! De ce vrei să fii o cioară mizerabilă când poți fi un porumbel? Tu trebuie să ai natura schimbată, iar când natura ta este schimbată, devii un fiu

sau o fiică de Dumnezeu și ai pace cu Dumnezeu.

„De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.” (Evrei 13.12). Și Romani 5.1: *„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, ...”* nu printr-o strângere de mână, nu prin apa botezului, nu prin punerea mâinilor, nu prin strigat, nu prin vorbirea în limbi, nu prin vreo senzație, ci *„...prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.”*

Noi am trecut de la moarte la Viață și am devenit făpturi noi, fiindcă am crezut în singurul Fiu născut al lui Dumnezeu și L-am acceptat ca Mântuitorul nostru personal, iar sângele Lui stă în locul nostru și are rolul de împăciuitoare pentru păcatele noastre.

În Vechiul Testament era un singur loc în care credinciosul avea părtășie cu Dumnezeu: sub sânge. Orice credincios trebuia să vină sub sânge.

Când era omorâtă vaca roșie, aceasta era adusă ca jertfă pentru păcat. Ea trebuia să fie roșie. Oricare puteți citi în Exod 19, și veți vedea că ea trebuia adusă ca jertfă cu mâini curate. Sângele acestei juninci era pentru curățirea adunării și era pus de șapte ori deasupra ușii. Orice persoană necurată care se suia acolo, trebuia să vadă mai întâi sângele, să conștientizeze și să recunoască faptul că acel sânge o introduce în părtășie. Acesta era singurul loc în care se putea închina credinciosul: sub sânge.

Dar ca să poată intra sub sânge, era nevoie să fie stropit cu apa despărțirii; în felul acesta, cel necurat era făcut curat. Astfel, preotul lua apa despărțirii și îl stropea cu ea pe închinător, separându-l de păcatele lui. Abia după aceea, putea păși sub cele șapte dungii de sânge și avea părtășie cu restul credincioșilor în prezența lui Dumnezeu.

Este o singură cale. Tu îți pui mâinile pe capul lui

Isus, nu prin strângerea de mâini, nu prin alăturarea la o biserică, nu prin botezuri, nu prin emoții, ci prin apele despărțirii, prin credință, și spui: „Eu sunt un păcătos, dar Tu ai murit în locul meu, iar Ceva din mine îmi spune că îmi vei ierta păcatele pentru că Te-am acceptat ca Mântuitor personal.”

Pășește sub sânge și ai părtășie cu copiii lui Dumnezeu. Asta-i tot. Mănâncă pâine, bea vin și ai părtășie cu biserica.

O, nu este El minunat? Nu-i așa că este bun? De ce credeți că stau aici și spun aceste cuvinte? Ca să fiu diferit de alții? Dacă o fac pentru asta, trebuie să mă pocăiesc. Eu vorbesc așa pentru că așa a spus Dumnezeu; pentru că acesta este Cuvântul Lui.

Ascultați! Va veni un timp, și acesta este acela, când oamenii vor merge de la Est la Vest încercând să găsească Cuvântul lui Dumnezeu și nu-L vor afla.

Dacă mergi într-o adunare, primul lucru pe care îl vei găsi este vorbirea în limbi și tălmăcirea: cineva se ridică și citează ceva din Biblie, dar aceasta este firea. Absolut! Dumnezeu a spus să nu repetăm în zadar. Înțelegeți? El a spus-o o dată și nu trebuie s-o repete încă o dată.

Limbile și tălmăcirile sunt bune, dar trebuie să fie un mesaj direct pentru biserică sau către cineva, dar nu lucruri firești care să vă facă să mergeți spre altceva.

Nu demult, undeva, două perechi, soți și soții, se pregăteau să meargă în misiune în Africa. Și cineva s-a ridicat și a spus o prorocie prin vorbire în limbi și tălmăcire, în care se spunea că cele două cupluri nu s-au căsătorit bine și că trebuie să ia unul nevasta celuilalt. Și cei patru s-au despărțit și s-au recăsătorit, adică primul a luat nevasta

celuilalt, iar acela a luat nevasta primului, după care s-au dus în misiune în Africa.

Frate, când faci un jurământ ești dator față de acel jurământ până când moartea te va elibera. Sigur că da. Când ai făcut un jurământ, ești legat.

Unele biserici au ajuns atât de reci și formale încât termometrul spiritual este sub zero grade, iar oamenii stau ca o scobitoare într-o murătură, acri și indiferenți. Mai mult, dacă aud pe cineva murmurând undeva într-un colț un „Amin”, din când în când, toți își întorc gâtul, ca găștele, să vadă ce s-a întâmplat. Voi știți că acesta este adevărul. Eu nu spun aceasta ca o glumă, fiindcă aici nu este un loc de spus glume, dar acesta este adevărul. Corect. O spun pentru că acesta este adevărul Evangheliei.

Pe partea cealaltă, sunt biserici în care întâlnești o grămadă de nonsensuri și emoții firești, așa că abia dacă mai auzi ceva din adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu.

„Frate, ai vorbit în limbi? Dacă nu, înseamnă că nu-L ai! Ai strigat când ai simțit fiorul pe o parte? Ai văzut mingi de foc?”
Nonsensuri! Nu există așa ceva.

Dacă ai crezut în Domnul Isus Hristos și L-ai acceptat ca Mântuitor personal, iar Duhul lui Dumnezeu mărturisește împreună cu duhul tău că ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu și că viața ta poartă roadele dragostei, bucuriei, păcii, răbdării, bunătății și blândeții, ești un creștin adevărat. Dacă nu ai acestea, nu contează câte ai făcut, deoarece Pavel spune: *„...chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars. Chiar dacă aș cunoaște toate tainele, chiar dacă aș poseda credință încât să mut munții, chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, nu sunt nimic dacă nu am dragoste.”* (1 Corinteni 13). Ce ziceți de aceasta? Cred că puteți vedea dacă este corect sau

nu.

Pavel spunea că poți avea tot felul de lucruri, chiar să muți munții prin credință, și totuși nu ești nimic, pentru că „*prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit, dar dragostea nu va pieri niciodată*”, pentru că dragostea este desăvârșirea. (v. 8).

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El... (Nu oricine tremură, vorbește în limbi sau face altceva de felul acesta)... să nu piară, ci să aibă Viața veșnică.*” (Ioan 3.16).

Să credeți aceasta, copiii!

Ei încearcă să complice atât de tare lucrurile, deși totul se rezumă la un singur lucru: la credința ta personală în Dumnezeu. Asta-i tot. „*Căci prin credință, nu prin simțăminte; prin credință, nu prin emoții; prin credință, nu prin senzații, sunteți mântuiți.*”

Deci nu fiindcă L-ai căutat pe Domnul; nici fiindcă ai fost un om bun! Sigur că nu, ci fiindcă Dumnezeu te-a cunoscut și te-a rânduit mai dinainte pentru Viață veșnică.

Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” Și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară. Nimeni nu-i poate smulge din mâna Mea, pentru că sunt ai Mei. Ei sunt salvați pentru totdeauna, căci sunt daruri de dragoste pentru Mine.*”

Toți aceia pe care i-a cunoscut El, i-a chemat. El nu

cheamă pe nimeni dacă nu l-a cunoscut mai dinainte. Și toți aceia pe care i-a chemat, i-a și sfințit; și pe toți aceia pe care i-a sfințit, i-a și proslăvit, ceea ce înseamnă că suntem în odihna desăvârșită.

Tu spui: „Frate Branham, eu am crezut întotdeauna că trebuie să fac asta sau cealaltă.”

Frate, este o deosebire atât de mare între ceea ce ai de făcut și ceea ce vrei să faci! Tu nu ești mântuit pentru că ți-ai adus vreun aport, ci pentru că Dumnezeu te-a salvat înainte de întemeierea lumii.

Acum fiți atenți! Biblia spune în Apocalipsa că atunci când va veni fiara, ea îi va înșela pe toți locuitorii pământului. Da, ea „*îi va înșela pe toți aceia al căror nume nu a fost scris de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului.*” Când au fost scrise? La ultima trezire? Sună bine? Când predicatorul a ținut acea predică măreață? Când a fost vindecat acel om? Nu, ci „*de la întemeierea lumii*”.

Unde a fost junghiat Isus, la Calvar? Nu, domnilor. El a fost junghiat înainte de întemeierea lumii: El este Mielul înjunghiat înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a văzut încă de la început că omul va cădea în păcat, de aceea a rostit Cuvântul și Isus a fost înjunghiat înainte de întemeierea lumii. Conform Bibliei, toți au fost salvați atunci când Mielul a fost junghiat în gândul lui Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii. Atunci ai fost inclus în salvare, deci, ce vei face cu aceasta?

Acesta este Dumnezeu, binecuvântat să fie Numele Lui; Dumnezeu este Cel care se îndură, de aceea scrie că „*nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.*” (Romani 9.16). Și dacă Isus a fost junghiat înainte de întemeierea lumii, înseamnă că au trecut patru mii de ani până când acest lucru s-a întâmplat cu adevărat, a devenit realitate.

Dumnezeu a vorbit atunci și fiecare Cuvânt al Său este bine stabilit; este de neclintit; de neîmpărțit și nu poate cădea.

Și când L-a junghiat pe Fiul, înainte de întemeierea lumii, El a fost junghiat exact cum s-a întâmplat la Calvar. Când Dumnezeu spune ceva, acel lucru este deja finit.

Să nu uitați că atunci când a fost junghiat Mielul, mărturia noastră a fost inclusă în Jertfă, deoarece Biblia spune că numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii.

Și atunci ce mai trebuie să facem noi? Nimic. Totul este Dumnezeu care Își arată îndurarea. Dumnezeu este Cel care te-a chemat; Dumnezeu te-a adus în Hristos înainte de întemeierea lumii, pentru că Isus a spus: *„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, și v-am cunoscut înainte de întemeierea lumii.”*

Aceasta alungă toată teama de la voi. Atunci nu mai ziceți: „O, dacă aș putea să rezist până la sfârșit!” Nu contează cât rezist eu, ci dacă mă ține El sau nu. Este vorba de ceea ce a făcut El. Nu este ceea ce am făcut eu, ci ceea ce a făcut El. Amin

Înainte de a încheia, vreau să vă mai spun ceva.

Să zicem că o iapă dă naștere unui catâr, iar acel catâr are urechile lăsate în jos, ochii încrucișați, genunchii noduroși bătându-se unul de altul și coada înțepenită drept în sus. Ce arătare oribilă ar fi acel animal! Dacă ar putea vorbi, el ar spune: „O, ce arătare sunt! Nu sunt hrănit cum trebuie și nici măcar nu mi s-a dat vreo șansă!”

Păi așa este. Tu nu ai avut nici o șansă.

Dar dacă mămica lui ar fi fost bine instruită în Lege, ar fi spus:

„Așa este, fiule. Tu nu ești după tipar; nu ești potrivit nici să mănânci mâncarea de pe pământ, dar ești întâiul meu născut. Tu ești născut sub dreptul de întâi născut, și pentru tine trebuie jertfit un miel nevinovat, fără pată, astfel încât să poți trăi.”

Ei bine, acel catâr micuț putea da din copite și să se bucure. Nu are importanță ce este, fiindcă nu a fost văzut prin judecată, prin preot, deoarece preotul se uită la miel, nu la catâr.

Tot așa, Dumnezeu se uită la Hristos, nu la tine. Înseamnă că dacă în El nu este nici o greșeală, cum poate fi găsită în tine? Cum poate găsi El vreo greșeală când ești mort și viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt?

„Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește...”

(1 Ioan 3.9). Cum poate păcătui când în locul lui stă o Jertfă desăvârșită? Dumnezeu nu se uită la mine, ci la Hristos, pentru că noi suntem în Hristos. Dacă eu Îl iubesc pe Hristos, voi trăi cu El. Dar El nu m-ar fi adus înăuntru dacă nu m-ar fi cunoscut. Dacă Dumnezeu m-ar salva astăzi deși știe că peste șase săptămâni mă va pierde, și-ar nega propriul Cuvânt.

De ce să vrea să mă salveze dacă știe că mă va pierde?

Dumnezeu nu face ceva, pentru ca apoi să se răzgândească și să-l ia înapoi pentru că e prea slab ca să-și poată ține făgăduința dată. Astfel, când te-a salvat, a făcut-o pentru totdeauna.

Tu poți avea o emoție și să spui: „O, binecuvântat să fie Dumnezeu! Aleluia! Am vorbit în limbi și am strigat, deci Îl am!” Nu, aceasta nu înseamnă că Îl ai. Dar când în inima ta coboară Ceva și ești ancorat în Hristos, ești urmat de roadele Duhului Sfânt. Atunci, noi purtăm mărturia Duhului Său în duhul nostru, dovedind că suntem fii și fiice de Dumnezeu.

Prieteni, voi trebuie să aveți aceasta!

Dacă aș începe să vorbesc despre aceasta, v-aș ține toată noaptea aici. Dacă Dumnezeu ne va mai ține în viață și voi reveni în Tabernacolul acesta, aș vrea să vă văd înrădăcinați în această credință sfântă. Nu vreau să vă văd tulburați de orice vânt de învățătură care vine; de cineva care are niște sânge pe mâini sau ceva pe față, sau de cineva care a văzut lumini în fața lui. Cum spune Biblia, acești oameni sunt plini de mândrie în inimile lor și nu au văzut nimic. Așa este.

Dorința mea este să stați tari pe Cuvânt. Dacă este „Așa vorbește Domnul”, stați pe El și trăiți-L! Acesta este „Urim și Tumim” al acestui timp și Dumnezeu vrea să trăiți prin El. Dacă se spune ceva ce nu este în Cuvânt, uitați acel lucru și trăiți pentru Dumnezeu; trăiți pentru Hristos.

Dacă inima ta începe să se abată și știi că s-a întâmplat ceva, întoarce-te la altar și spune: „Hristoase, reînnoiește-mi bucuria mântuirii! Doamne, dă-mi înapoi dragostea pe care am avut-o. Am făcut ceva greșit, de aceea Te rog să mă sfințești din nou. O, Doamne, eu nu pot să fac nimic; nu pot să mai fac asta și cealaltă, de aceea Te rog să scoți lucrurile acestea din mine, pentru că Te iubesc.” Și te duci de la altar o făptură nouă în Hristos Isus. Atunci nu va mai trebui să depinzi de biserica ta, de păstorul sau de preotul tău, ci vei depinde doar de Sângele vărsat al Domnului Isus. *„Căci prin har ați fost mântuiți...”* (Efeseni 2.8).

Haideți să ne rugăm.

Doamne, ce învățătură puternică! Este timpul ca biserica aceasta micuță să ia carne și să nu mai bea laptele Cuvântului. Noi am fost prea mult timp în lapte, dar acum trebuie să avem hrană puternică deoarece ziua se apropie de sfârșit.

Se apropie vremuri tulburi și vor veni multe neazuri. Da, noi știm că nu vor fi timpuri mai bune, deoarece trăim la sfârșitul timpului. Vor fi vremuri tot mai rele și mai rele, până va veni Isus, după Scripturi.

În viața aceasta nu le putem promite nimic oamenilor, dar în Viața care va veni, le putem promite Viața veșnică prin Cuvântul Tău, desigur, dacă vor crede în Fiul lui Dumnezeu și Îl vor accepta ca Răscumpărător personal, ca Cel care a stat în locul lor și le-a luat păcatele. Dă-le aceasta acum, Doamne.

Fie ca necredincioșii să devină credincioși; fie ca învățătorii bisericilor care au fost prezenți în seara aceasta și care au trăit doar în biserică, să primească o experiență cu Dumnezeu și să fie cuprinși de o asemenea dragoste, încât să plângă pentru păcatele lor, să moară pentru ei înșiși, să fie născuți din nou prin Duhul Sfânt și să devină miloși, buni, iubitori și plini de bucurie, și să ducă o asemenea viață încât cei din jur să-și dorească să fie ca ei.

Dă-ne aceasta, Doamne, pentru că o cerem în Numele Lui.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să știu dacă este cineva care spune: „Frate Branham, dacă am fost găsit ușor de

cântarul lui Dumnezeu și nu pot primi ceea ce ai spus în seara aceasta, aș vrea să mă amintești în rugăciune pentru ca Dumnezeu să ia toate aceste nonsensuri de la mine și să mă facă un creștin adevărat.”

Vreți să ridicați mâna?

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!

Cerul și pământul sunt pline de Tine,

Cerul și pământul Te laudă pe Tine,

O, Doamne Preaînalte...”

Dacă sunteți convinși că ați greșit și vreți să fiți îndreptați, ridicați mâna și spuneți: „Dumnezeule, fă-mă ceea ce trebuie să fiu!”

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Ziua este pe sfârșite. Știu că este greu, prieteni, dar mai bine să știți adevărul acum. Rugați-vă în liniște.

Tată ceresc, în timp ce soarele începe să apună, păsările se duc la cuiburile lor, iar porumbeii zboară sus pe fire, ca să nu

poată ajunge șerpii la ei în timpul nopții. Ei stau acolo și gânduiesc unul cu altul până adorm și soarele apune.

Într-o zi, vom ajunge la acel ceas când se va produce apusul. Doamne, eu nu știu când va fi aceasta, dar aici sunt oameni care au convingerea că au greșit și vreau să spună ca și Lincoln, care înainte de moarte a zis: „Întoarceți-mi fața spre apusul soarelui!”, apoi a început: „Tatăl nostru care ești în ceruri...”

Sau cum a spus Moody în ziua aceea: „Aceasta este moartea? Aceasta este ziua încununării mele!”

O, primește-i acum, veșnicule Dumnezeu! Tu ai bătut la inimile lor prin credință, căci a venit vremea să-i primești.

Tu ai spus: *„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară.”*

Într-o zi, soarele va apune, iar soția sau soțul vor sta la căpătâiul patului în timp ce doctorul va pleca...O, sfânt, sfânt, minunat și dulce este acel sunet; chiar înainte ca apusul să vină, când ne putem ridica și vom spune:

„Apusul și Steaua serii

Și o singură chemare clară.

Nici un geamăt nu va fi

Când voi fi pus pe mare.”

O, Dumnezeule, dă-ne aceasta chiar acum, în timp ce așteptăm binecuvântarea Ta să vină peste ei.

Îndepărtează toată iuțeala, tot ce are lumea în ei și dă-le o inimă nouă, fiindcă ai spus: *„Voi lua inima de piatră și voi pune o inimă nouă, de carne. Voi pune Duhul Meu în acea inimă și astfel vor umbla în poruncile Mele.”* De ce aceasta? Pentru că este o poruncă de dragoste și nu un ordin.

Te rog să faci aceasta pentru fiecare suflet care a ridicat mâna.

În ce-i privește pe cei care nu au ridicat mâna, ajută-i s-o facă și ei prin har; să Te accepte și să fie umpluți cu Duhul Tău, în acest fel blând, smerit și dulce, și să plece de aici niște ființe schimbate, deoarece atunci păsările vor cânta altfel și toți vor fi diferiți.

„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeul cerului

Cerul și pământul este plin de Tine

Cerul și pământul Te laudă pe Tine

O, Doamne Preaînalt.”

Voi, care aveți capetele plecate și ați ridicat mâna,

simțiți că Dumnezeu v-a vorbit acum, nu printr-o emoție ci în sufletele voastre? Simțiți că Dumnezeu v-a dat Viața veșnică? Simțiți că veți pleca de aici o persoană schimbată? Vreți să ridicați mâna și cei din spate?

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Foarte bine. Spuneți: „Voi pleca de aici o ființă nouă, un nou-născut în Împărăția lui Dumnezeu.

Eu știu că este o rânduială cu privire la venirea la altar, dar este o rânduială metodistă. A fost stabilită în biserica metodistă în timpul lui John Wesley, dar nu și în zilele timpurii ale Bibliei. Atunci, *„Toți cei ce au crezut au fost adăugați la biserică.”*

Tu poți crede oriunde ești: în câmp, pe stradă, sau oriunde ai fi, fără excepție, așa că acceptați-L chiar acum pe Hristos ca Mântuitor personal. Este o faptă a Duhului Sfânt care vine în inima ta.

Când L-ai crezut și L-ai acceptat, ai trecut de la moarte la viață și ai devenit o făptură nouă în Hristos Isus.

Ridicați-vă în picioare:

„Nu trece pe lângă mine,

O, bunule Mântuitor!

Pe lângă strigătul meu,

Nu trece...”

Aș vrea ca tânărul și tânăra, care presupun că este soția lui, și care au ridicat mâna, să o mai ridice încă o dată. Mă refer la tânărul cu haină roșie și la doamna care L-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal.

Tânărul care stă în scaunul cu roțile și L-a acceptat pe Hristos ca Mântuitorul Lui, a simțit că Dumnezeu l-a salvat. Cei din spate care au ridicat mâinile, s-o facă încă o dată, astfel încât oamenii din jur să aibă părtășie cu ei.

Cei aflați pe lângă ei, spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze! Bine ai venit în Împărăția lui Dumnezeu, frate sau soră.”
Părtășie! Aceasta dorim. Dați mâna cu tânărul din scaun. Domnul să fie cu el. Îți dorim bun venit în părtășia cu Duhul Sfânt.

Dacă nu ați fost încă botezați, dar doriți aceasta, spuneți-i păstorului. Bazinul este pregătit în seara aceasta, iar Biblia spune: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor, apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Îl iubiți? Ridicați mâna. O, nu este minunat? Vă place această Carte a evreilor? Este minunată; este o Carte de corecție; o Carte aspră și dreaptă, dar nouă ne place; este ceea ce vrem, nu ne trebuie altceva.

Credeți că Pavel avea autoritatea să predice în felul acesta? El a spus: „*Chiar dacă un înger din cer ar veni și v-ar propovădui o altă evanghelie, deosebită de aceasta, să fie blestemat.*” (Galateni 1.8). Este adevărat?

Acum îl rugăm pe scumpul nostru păstor, fratele Neville, să vină și să spună un cuvânt. Dacă va fi cu voia Domnului, miercuri seara vom face aranjamentele necesare ca să mergem în vizită la adunarea fratelui Graham Snelling, după care vom continua cu capitolul 7 din Evrei.

Vino, frate Neville...

- Amin -